# عقب‌نشینی در برابر ارتجاع پلید اسلامی،
# خیانت به آزادی و ارزش‌های دمکراتیک است

**دستور نهادها و مقامات امنیتی و سیاسی آلمان مبنی بر جلوگیری از حضور و سخنرانی شاهزاده رضا پهلوی در جمع گسترده هوادارانش در فرانکفورت، بار دیگر پرده از واقعیتی تلخ، نگران‌کننده و شرم‌آور برداشت؛ واقعیتی که نشان می‌دهد بخشی از دولت‌ها و ساختارهای سیاسی غربی، برخلاف ادعاهای پرطمطراق خود درباره دفاع از آزادی، حقوق بشر و دمکراسی، در بزنگاه‌های حساس تاریخی راه تسلیم، مصلحت‌جویی و مماشات با استبداد پلید اسلامی را برگزیده‌اند.**

**افشاگری صریح و مسئولانه شهبانو یاسمین پهلوی** درباره این اقدام، حقیقتی انکارناپذیر را در برابر افکار عمومی جهان قرار داد. اکنون بیش از هر زمان دیگری آشکار شده است که توجیهات اداری، امنیتی و پروتکلی، چیزی جز پوششی برای استمرار سیاست شکست‌خورده و شرم‌آور مماشات با جمهوری اسلامی نیست. سیاستی که نه تنها با اصول بنیادین آزادی بیان، حق تجمع، گردش آزادِ اندیشه و ارزش‌های جهان آزاد در تعارض است، بلکه توهینی آشکار به میلیون‌ها ایرانی محسوب می‌شود که سال‌هاست برای دستیابی به آزادی، حاکمیت قانون و دمکراسی، هزینه‌های سنگین پرداخته‌اند.

هر بار که یک دمکراسی در برابر فشارها، تهدیدها و باج‌خواهی‌های یک حکومت ارتجاعی عقب می‌نشیند، در حقیقت سنگری از سنگرهای آزادی را واگذار می‌کند. تاریخ بارها نشان داده است که **استبداد نه از سر حسن نیت، بلکه از سر ضعف و عقب‌نشینی طرف مقابل جسورتر می‌شود. سکوت در برابر باج‌گیری سیاسی، محدود کردن صدای مخالفان آزادی‌خواه و بستن تریبون‌های مشروع، نه به کاهش خطر استبداد می‌انجامد و نه به تأمین صلح و ثبات؛ بلکه تنها به گسترش دامنه نفوذ نیروهای سرکوبگر و تقویت روحیه آنان منجر می‌شود.**

ممانعت از انعکاس صدای یک ملت آزادی‌خواه در قلب اروپا، پیامی خطرناک و تأسف‌بار به حاکمان مستبد و دشمنان آزادی در سراسر جهان مخابره می‌کند. چنین تصمیم‌هایی این تصور را در ذهن سرکوبگران تقویت می‌کند که دمکراسی‌های غربی در لحظات تعیین‌کننده، حاضرند اصول و ارزش‌های ادعایی خود را قربانی ملاحظات سیاسی و منافع زودگذر کنند. این همان لغزشی است که همواره به گسترش نفوذ استبداد و عقب‌نشینی آزادی انجامیده است.

نهادها و مقام‌های مسئول در آلمان باید بدانند که نمی‌توان هم از دفاع از جهان آزاد سخن گفت و هم در برابر خواسته‌ها و فشارهای یک حکومت سرکوبگر سر فرود آورد. نمی‌توان از حقوق بشر دم زد و همزمان راه را بر صدای میلیون‌ها شهروندی بست که خواهان رهایی از استبداد هستند. چنین رفتارهایی نه نشانه قدرت، بلکه بیانگر ضعف اراده سیاسی در دفاع از ارزش‌هایی است که دولت‌های دمکراتیک مشروعیت خود را از آن‌ها می‌گیرند.

با این همه، تجربه تاریخ نشان داده است که هیچ قدرتی قادر نیست اراده یک ملت را با بستن یک تریبون، لغو یک گردهمایی یا جلوگیری از یک سخنرانی خاموش کند. آرمان آزادی بسیار بزرگ‌تر از آن است که قربانی تصمیم‌های کوتاه‌بینانه و مصلحت‌اندیشی‌های مقطعی شود. ملت ایران دهه‌هاست که بهای آزادی را پرداخته و جنبش آزادی‌خواهی ایران نیز با چنین موانعی از حرکت بازنخواهد ایستاد.

در برابر این رویکردهای انفعالی، وظیفه نیروهای ملی و دمکراتیک نه دلسردی و عقب‌نشینی، بلکه افزایش همبستگی، هماهنگی و حضور مؤثرتر در عرصه‌های سیاسی و بین‌المللی است. صدای آزادی‌خواهی مردم ایران باید رساتر از گذشته در مجامع جهانی طنین‌انداز شود تا هیچ دولت و نهادی نتواند با مصلحت‌اندیشی‌های کوتاه‌مدت، چشم خود را بر واقعیت مبارزه یک ملت برای دستیابی به آزادی و دمکراسی ببندد.

**انجمن پادشاهی‌خواهان پیشرو** با شدیدترین و صریح‌ترین عبارات، این عقب‌نشینی شرم‌آور و تسلیم‌طلبانه نهادهای تصمیم‌گیر آلمان در برابر ارتجاع حاکم بر ایران را محکوم می‌کند و آن را مغایر با اصول اعلام‌شده دمکراسی و حقوق بشر می‌داند. ما بر این باوریم که تاریخ هرگز از کسانی که در برابر استبداد سر فرود آورده‌اند به نیکی یاد نخواهد کرد. آزادی با لبخند زدن به مستبدان، با سکوت در برابر سرکوب و با قربانی کردن حقیقت بر محراب مصلحت به دست نمی‌آید. آزادی تنها از مسیر ایستادگی، شهامت، پایداری و وفاداری بی‌قیدوشرط به اصول دمکراتیک حاصل می‌شود. **هر عقب‌نشینی در برابر ارتجاع، نه یک خطای سیاسی، بلکه خیانتی به آرمان آزادی و کرامت انسانی است.**

**ننگ بر سازشکاران!**

**سرنگون باد جمهوری ننگین اسلامی!**

**پیروزباد انقلاب ملی شیر و خورشید ملت ایران به رهبری شاهزاده رضا پهلوی!**

**برقرار باد سامانهٔ شاهنشاهی ایران!**

**پاینده ایران، جاوید شاه**

**انجمن پادشاهی خواهان پیشرو**

**۱۶ آبان ۲۵۸۵ / ۷ نوامبر ۲۰۲۶**

www.9aban.com